

Det er imidlertid allerede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimefiad) bemærket, at man ikke vil opnaae det tilsigtede Maal alene derved, at man faaer Examenscommissioner. Jeg skal sige til — det er jo iøvrigt allerede bemærket, saavidt jeg husker, af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) — at de 3000 Rd. neppe vilde kunne slaae til til Mere end een Examenscommission; men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar man først for Alvor vil betræde denne Vej med Examenscommissioner, seer jeg ikke rettere, end at man, jeg kan fristes til at sige nødvendigtvis, maa følge den samme Vej for alle de forskjellige Faculteters Vedkommende. Man kan ikke ret vel blive staaende paa den betrædte Vej for et enkelt Facultets Vedkommende; men skal denne Foranstaltning gennemføres for samtlige Faculteters Vedkommende, vil der udfordres en Sum, som vil blive adskillige Gange større end 3,000 Rd. Jeg nærer stor Tvivl om, at man i Tængden vil kunne faae endogaa een Examenscommission for et Facultets Vedkommende for 3,000 Rd., men skal det gennemføres i alle Retninger, troer jeg at turde paa-
 staae, at man ikke skal komme saa overordentlig langt fra en 20,000 Rd. om Aaret (Schjørring: Na!). Ja, det ærede Medlem siger Na, det er nu hans Mening; min Mening gaaer i modsat Retning; men jeg tillader mig at paa-
 staae, at der i alt Fald ikke foreligger tilstrækkeligt Materiale til at afgjøre, hvorvidt den ene eller den anden Mening nærmer sig meest til det Rette og Sande. Det er altsaa netop et Forsvar for det Standpunkt, hvorpaa jeg stiller mig, at Sagen ikke foreligger saaledes, at det ærede Things Medlemmer med Rolighed kunne stemme for et saadant Forslag. Jeg gaaer ud fra, at Folkethinget eller Rigsdagen ikke skal stemme for en Bevilling som den, her er Spørgsmaal om, naar man ikke kan støtte sig til Regjeringens Ansvar; man skal i alt Fald ikke stemme for en saadan Bevilling, medmindre den Sag, hvortil den har Hensyn, kan siges at være gennemtaent, overveiet og prøvet fra Rigsdagens Side, men det er denne Sag aldeles ikke. Jeg for mit Vedkommende vil ikke udtale mig bestemt

imod Examenscommissioner. Jeg vil sige, hvad jeg tidligere har udtalt, allerede for 5—6 Aar siden, at Examenscommissioner mulig kunne være en meget fortreffelig Indretning, men de kunne sandelig ogsaa ordnes paa en saadan Maade, at man udsætter sig for derved at nedbryde Universitetsstudierne. Om en Examenscommission vil blive til Held eller ikke, berøer grumme meget paa den Maade, hvorpaa den er indrettet, og de Midler og Kræfter, man i saa Henseende kan disponere over. Jeg vil kun tillade mig at mene, at de Anstuelser, som ere fremkomne om, hvad man venter sig af Examenscommissioner, og de Grunde, som man i saa Henseende støtter sig til, ere noget eenfaldige. Det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) yttrede, at denne Sag, her er Spørgsmaal om, til forskjellige Tider har været Gjenstand for livlig Discussion udenfor Thinget, i Pressen og paa forskjellige andre Steder. Det er naturligtvis en Gjenlyd af denne livlige Discussion, denne Sver for Sagen, der har gjort sig gjældende udenfor Rigsdagen, som har ladet sig høre indenfor Rigsdagens Vægge nu saavel som tidligere; men det gaaer virkelig ikke an, at Rigsdagen uden Regjeringens Forlangende voterer en Pengesum, som paa Grund af den aarlige Gjentagelse og de Conseqventser, som den fører med sig, ikke kan kaldes ganske ubetydelig, blot støttende sig til Discussioner og Overveielser, som have fundet Sted i større eller mindre Kredse udenfor Rigsdagens egne Vægge. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds, og, hvis jeg ikke misforstod det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), ogsaa han, have jo vistnok villet henvise til, at ogsaa den nuværende Cultusminister havde udtalt sin Tilbøielighed til at gaae i den Retning, som tilsigtes ved Forslaget; jeg vil imidlertid bede ærede Medlemmer at læse, hvad der findes i Finantsudvalgets Betænkning under Nr. 38. Der omtales, at forskjellige Omstændigheder ere traadte iveien for Benyttelsen af den Bevilling, der blev givet i Finantsloven for 1863—64 og 1864—65, og saa siges der, „Efterat Ministeren nu under en Conference med Udvalget har